Magtstilling. Man skulde tænke sig, at Regeringen i England ansaa Kvinderne for de Konservatives Forbundsfæller, hvor frisindede de end er!

Det var en utvivlsom Glæde for Kvinderne at høre Afstemningen d. 12. December ved Folketingets 3die Behandlings Afslutning. Det var 95 Ja — 12 Nej — 3 fraværende og 3 som ikke stemte. Der blev altsaa en Majoritet paa 83.

Vi telegraferede til England og Mrs. Fawcett lykønskede os og mente, den store Majoritet i dette Ting var et lykkeligt Varsel for det næste.

Vi holdt vor Jul, og mange af os glemte maaske det truende Landsting, der var saa beredt til at tilintetgøre vore Forhaabninger. Vi skred over Kløften der skilte 1912 fra Aaret med de daarlige Tal (som en Præst har truet vore Forhaabninger med).

Atter hører vi Konsejlpræsidenten tale — dog nu i Landstinget — om hvorledes vi i dette nye Aarhundrede har villet revidere vor Forfatning, i hvilken er udtalt, at der i Folketinget skulde være en Repræsentant for hver Valgkreds, der kun skulde omfatte 16,000 Indbyggere. Men denne Udvidelse var vanskelig at begynde paa, da der nu var Valgkredse med 60,000 Indbyggere. Man rejste tillige Kravet om Kvindernes Stemmeret og om Valgretsalderens Nedsættelse til 25 Aar, (istedet for at fastsætte 30 Aar saaledes som før).

Vi antager, at dette hørte til det første Tempi oprindeligt, som skulde have sikkret os Kvinder den politiske Stemmeret.

Og vi tænker saa, at vi nu skal paabegynde andet Tempi der omhandler Landstingets Sammensætning. Det er her, at Striden navnlig staar. Regeringen ønsker at Kommuneraadene i Byer og paa Landet skal være Vælgere til Landstingets 54 Pladser ved at vælge Sendemænd eller Valgmænd, hvis Pligt det omsider er at vælge Landstingsmænd. Istedetfor de 12 tidligere kongevalgte Landstingsmænd, skal disse nu vælges af de nyvalgte 54 Landstingsmænd. Der er bleven sagt med Vægt, at man maatte sørge for at Sagkundskaben repræsenteredes. Andre har villet sætte en høj Aldersgrændse for at blive Vælger til Landstinget.

Men det i Julen afgivne Forslag af Højre til Grundlovsændring løber ud i Sandet. Et Udvalg i Landstinget er nu sammentraadt for at forhandle om Regeringens Forslag.

Landstingets 1ste Behandling varede i 2 Dage; mange interessante Taler fangede vor Opmærksomhed. Saaledes om Onsdagen Grev Friis's, der jo i sin Tid gik med sit frikonservative Parti sammen med Konsejlpræsidenten og saaledes skaffede os Kvinder kommunal Valgret. Nu var denne Enighed forbi, thi Grev Friis stod som skarp Modstander af denne Grundlovsændring. Det var helt velgørende at høre, hvor dygtigt Dr. Edvard Brandes stillede alle de faldne Soldater paa Benene igjen og gød Mod og Tillidsfuldhed i de rystede Sind.

Næste Dag, Torsdag, holdt en socialdemokratisk Redaktør, Hr. Harald Jensen, en efter vor Mening besindig og vel overvejet Tale. Vi hørte ogsaa Provisoriets Ophavsmand, den før saa almægtige Estrup tale. Han var heftig og indigneret over hvad man kunde byde en Rigsdag at forhandle om; men Lynstraalerne faldt afmægtige til Jorden, og man spurgte sig selv, hvor mon den fordums Magt var henne? Hans Foredragsevne var afmægtig, Stemmen svigtede.

Man skal gaa over til anden Behandling i Landstinget, naar Udvalget har endt sin Forhandling. Her anbefaler vi vore ærede Læsere at følge Landstingsudvalgets Resultat i vore Dagblade, thi »Landstinget kan ikke være bekendt« som Hr. Brandes sagde »at i Udvalgsbehandlingen være mindre hurtig end Folketinget!« og Resultatet kommer maaske før vort Februarnummer ser Dagens Lys.

Kvindernes Fremskridt i Finland.

Af Baronesse Alletta Korff.

(For sit Giftermaal hed Baronesse Korff: Miss *Alletta Louise von Reypen,* hjemmehørende i Pennsylvanien. Hun tog sine Grader ved Bryn Mawr i Aaret 1900 og gennemgik et specielt Kursus i Statsøkonomi. I Aaret 1905 ægtede hun Baron Sergius Alexander Korff, en højtstillet Embedsmand i Finland. (Finlands Kvinder har Stemmeret, og Baronesse Korff tager virksom Del i det politiske Liv i sit Adoptivland).

Kvindestemmeret har været et fuldbyrdet Faktum i Finland lige siden 1906. Forud herfor har der været en betydelig Agitation for Stemmeret, navnlig ledet af Kvinder individuelt, samt ogsaa ved Hjælp af Kvindeklubber og Foreninger, spredte over hele Landet. Saalænge som Repræsentationssystemet var baseret paa det middelalderlige System af Klasse-Repræsentation, var der kun ringe Mulighed for Frigørelse af Kvinderne. Men i 1905 blev en Petition indsendt til Czaren, der bad om visse Ændringer i Landets Grundlov.

Da Kvinderne hørte, at Mændenes almindelige Stemmeret var en af de foreslaaede Reformer, sendte de straks en Anmodning til den finske Landtdag om: at almindelig Stemmeret for Kvinden ogsaa maatte blive indesluttet heri. I Underhuset var der to Opponenter, men i Senatet kun een, saaledes, at Kvindernes Lovforslag blev indesluttet i det kejserlige Lovforslag, der blev indsendt til Czaren og undertegnet af ham d. 29. Maj 1906.

Det første Valg fandt Sted om Efteraaret, og tiltrods for den pludselige enorme Tilvækst af Vælgere, blev Valgene førte paa den mest regelbundne og systematiske Maade. Der var ingen Forstyrrelse af nogen Slags og ikke et eneste Tilfælde blev indberettet om, at nogen Kvinde var bleven forulempet ved Valgstederne. Da der var opført en Mængde Boder med Valgurner i alle de større Byer, og Borgerne blev istand til at stemme i umiddelbar Nærhed af deres egne Boliger, beslaglagde Stemmegerningen kun en Tid af mellem 20 Minutter eller en halv Time.

Denne Stemmeafgivning resulterede i, at 19 Kvinder blev valgt ind mellem Landtdagens 200 Pladser. Da Kvinderne forud havde bestemt ikke at ville danne et uafhængigt Kvindeparti, gik de ind i de forskellige Mands-Partier og blev valgte i omtrent lige Forhold til Mands-Repræsentanterne i de forskellige Partier.

I 1906 blev der valgt 11 Agrarer der kom ind, deriblandt 1 Kvinde, af de 25 Svekomaner var der én Kvinde, af de 25 Ungfinner var der 2 Kvinder, af de 59 Gammelfinner var der 6 Kvinder, af de 80 Socialdemokrater var der 9 Kvinder. Saaledes blev Forholdet af Kvinder til Mænd gennemsnitligt det samme i alle Partierne undtagen i Svekomanernes, som er det gamle konservative Parti. Det er interessant, og jeg tror ganske betydningsfuldt at lægge Mærke til, at ved det sidste Valg blev 3 Kvinder valgte ind i Svekomanernes Parti, skøndt de mandlige Medlemmer af Partiet ikke vandt nogen ny Plads.

En af de mest slaaende Ændringer efter at almindelig Stemmeret var vedtaget, var den hurtige Vækst af det socialdemokratiske Parti. I den sidste Landtdag — forud for den almindelige Stemmerets Vedtagelse — havde der været 6 Socialdemokrater, i Landtdagen 1906 var der 80 og da de 11 Agrarer ifølge alle praktiske Hensyn henregnedes til Partiet, overgik de ethvert andet dobbelt i Antal.

Dette blev af mange Konservative betragtet som en meget betænkelig Tingenes Tilstand, og da Udvidelsen af Stemmeret til Kvinderne var samtidig med Socialdemokratiets Vækst, troede Mange, at Indrømmelsen af Stemmeret til Kvinder idet allermindste havde været en betydelig medvirkende Aarsag til det socialitiske Partis hurtige Vækst. I 1911 blev der foretaget en Undersøgelse desangaaende af to ledende Landtdagsmedlemmer, og deres Rapport viste klart, at denne Tro savnede al Grund. Det blev i Virkeligheden bevist, at i alle de Distrikter, hvor Tallet af de indregistrerede Kvinder var i Overtal af Mands-Vælgere, begyndte det socialdemokratiske Parti at tabe og de tabte næsten øjeblikkelig i Forhold til, som Kvinderne kom i Flertal sammenlignet med Mændene; hvad der vil sige: at i de Distrikter, hvor Kvinde-Vælgerne var i størst Procent i For-